

Bij dokter Alzheimer langs dans

Van WAT IS UW NAAM? HOE LANG BENT U HIER GEWEEST?
WELK JAAR IS HET? HOEVEEL VINGERS HEEFT U?

BLUEPRINT ON MEMORY

Door

WArd/waRD

Gezien

18/10, Rotterdam

Te zien

23/10, Internationaal Theater

Amsterdam

Zomaar een handjevol vragen die neuropatholoog Alois Alzheimer in november 1901 stelde. Vragen waarop zijn patiënte Auguste D. geen antwoord kon geven. Soms probeerde ze een vraag te ontwijken: "In welke straat woont u?" "Dat kan ik u vertellen, maar ik moet even wachten."

Steeds komt dat antwoord terug in *Blueprint on Memory*: I must wait a bit. Dat wachten zal een eeuwigheid duren, want het antwoord is verdwenen, weggezaakt samen met talloze andere herinneringen, die een persoon maken wie hij is. Eindeloos lopen de dansers rondjes over het podium, op zoek naar antwoorden.

De muziek – op het levensgrote achterscherf gezongen door Gregory Frateur, op het podium aangestuurd door gitarist Sjoerd Bruil – bestaat uit korte repeterende theemaatjes. Overal op het podium staan geluidseffectpedaaltjes opgesteld. In het voorbijgaan drukken de rondjeslopers erop met hun voet, steeds vaker en steeds maniakaler. Dat levert galm op en vervorming. Maar geen antwoorden.

Af en toe marcheren enkele bewegers de zaal in, achter het publiek langs, beschenen door het bouwlicht. Het maakt dat je je als toeschouwer bijna net zo ongemakkelijk voelt als die dolende zielen op het podium. Een voor een moeten de personages plaatsnemen aan tafel tegenover choreografe Ann van den Broek, die zoals gebruikelijk de voorstelling dirigeert op toneel. Ditmaal als alter ego van dokter Alzheimer, basale vragen stellend die voor deze patiënten onmogelijk te beantwoorden zijn. In genadeloze close-ups zien we hen worstelen op het achterdoek.

Van den Broek werd aangezet tot het maken van *Blueprint on Memory* door de dementie die haar moeder trof. Vanuit die persoonlijke betrokkenheid maakten Van den Broek en haar medescheppers een universele voorstelling over herinnering en identiteit – een indringende, strenge en gefocuste bewegingsexercitie, die na het verlaten van het theater nog lang door het hoofd blijft spoken.

Fritz de Jong
